

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin w dniu 22 stycznia 2010 r. — Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sonderhausen przeciwko BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Sprawa C-37/10)

(2010/C 100/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landwirtschaftliches Unternehmen e.G. Sonderhausen

Strona pozwana: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Pytanie prejudycjalne

- 1) Czy § 5 ust. 1 zdanie drugie i trzecie Flächenerwerbsverordnung, wydanego w wykonaniu § 4 ust. 3 pkt 1 Ausgleichsleistungsgesetz, jest zgodny z art. 87 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia) w dniu 25 stycznia 2010 r. — 1. Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, 2. Marc Janssens przeciwko Królestwu Belgii, interwenient: Luk Vangheluwe

(Sprawa C-42/10)

(2010/C 100/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW

Marc Janssens

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Interwenient: Luk Vangheluwe

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG⁽¹⁾, i artykuły oraz załączniki do decyzji Komisji 2003/803/WE z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek⁽²⁾ stoją na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, które w odniesieniu do paszportów dla kotów i fretek odsyła do wzoru i dodatkowych wymogów ustanowionych przez decyzję Komisji z dnia 26 listopada 2003 r., jednakże przewiduje ponadto, że każdy paszport musi zawierać ujednolicony 13-cyfrowy numer, składający się z „BE”, kodu ISO dla Belgii, dwucyfrowego numeru identyfikacyjnego podmiotu go wydającego oraz dziewięciocyfrowego numeru porządkowego?
- 2) Czy art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 5 i art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 998/2003 [...], i artykuły oraz załączniki do decyzji 2003/803 [...] stoją na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, które zarządza korzystanie z europejskiego paszportu dla zwierząt domowych również jako dowodu identyfikacji i rejestracji dla psów i przewiduje przy tym, że używając samoprzylepnych etykiet dla celów identyfikacji osoby trzeciej mogą dokonywać zmian danych identyfikacyjnych właściciela i zwierzęcia w częściach I-III paszportu zawierającego wpis upoważnionego do tego weterynarza, zaklejając wcześniejsze dane identyfikacyjne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 146, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 312, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 25 stycznia 2010 r. — Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias i in., Elliniki Etaireia gia tin Prostatia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias i in., Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas przeciwko Ministrowi środowiska, ładu przestrzennego i robót publicznych i in.

(Sprawa C-43/10)

(2010/C 100/32)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias i in., Elliniki Etaireia gia tin Prostatia tou Perivallontos kai tis Politistikis Klironomias i in., Pankosmio tameio gia tin fysi — WWF Ellas

Strona pozwana: Minister środowiska, ładu przestrzennego i robót publicznych i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisem art. 13 ust. 6 dyrektywy 200/60/WE ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. L 327) wprowadzony został po prostu ostateczny termin (22.12.2009) na opracowanie planów gospodarowania zasobami wodnymi czy też dzień ten stanowi szczególnie termin na transpozycję art. 3, 4, 5, 6, 9, 13 i 15 tej dyrektywy?

W razie stwierdzenia przez Trybunał Sprawiedliwości [Unii Europejskiej], że rozpatrywanym przepisem dyrektywy wprowadzony został po prostu ostateczny termin na opracowanie planów gospodarowania zasobami wodnymi niezbędne będzie również przedstawienie następujących pytań prejudycjalnych:

- 2) Czy przepisy krajowe zezwalające na transfer wody z określonego dorzecza do innego dorzecza bez uprzedniego opracowania planów dla obszarów, w obręb których wchodzi dorzecze z którego i do którego przeprowadzony zostanie transfer wody są zgodne z przepisami art. 2, 3, 4, 5, 6, 9, 13 i 15 dyrektywy 2000/60/WE przy wzięciu pod uwagę w szczególności, że na mocy art. 2 ust. 15 tej dyrektywy obszar dorzecza stanowi główną jednostkę gospodarowania wodami w dorzeczu wchodzącym w jego skład?

W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej niezbędne będzie również przedstawienie następującego pytania prejudycjalnego:

- 3) Czy, zgodnie z art. 2, 3, 5, 6, 9, 13 i 15 dyrektywy 2000/60/WE dozwolony jest transfer wody z danego obszaru dorzecza do pobliskiego obszaru dorzecza; w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej czy taki transfer może mieć na celu wyłącznie zaspokojenie zapotrzebowania na wodę do użytku cywilnego czy może być ona także przeznaczona do nawadniania i wytwarzania energii? Czy, w każdym razie, zgodnie z ww. przepisami dyrektywy niezbędna jest decyzja administracji, która została przyjęta i uzasadniona na podstawie wymaganej analizy naukowej, w ramach której ustalono, że zasoby wodne zawarte w doce-

lowym obszarze dorzecza nie są w stanie zaspokoić odnośnego zapotrzebowania na wodę do użytku cywilnego, nawadniania i innych celów?

W razie wypowiedzenia się przez Trybunał Sprawiedliwości [Unii Europejskiej] w przedmiocie pytania 1) w ten sposób, że przepis art. 13 ust. 6 dyrektywy 2000/60/WE nie wprowadza po prostu ostatecznego terminu (22.12.2009) na opracowanie planów gospodarowania zasobami wodnymi, lecz ustanawia szczególnie termin na transpozycję przepisów art. 3, 4, 5, 6, 9, 13 i 15 tej dyrektywy niezbędne będzie również przedstawienie następującego pytania prejudycjalnego:

- 4) Czy przepisy krajowe, przyjęte przed upływem wspomnianego wyżej szczególnego terminu na transpozycję i które zezwalają na transfer wody z określonego dorzecza do innego dorzecza bez uprzedniego opracowania planów dla obszarów dorzecza obejmujących dorzecza, z którego i do którego zostanie przeprowadzony ten transfer stanowi od razu zagrożenie dla effet utile [skuteczności] tej dyrektywy czy też dla zbadania czy istnieje zagrożenie dla takiego effet utile [skuteczności] dyrektywy należy wziąć pod uwagę takie kryteria jak zasięg planowanych działań i cele, którym ma służyć transfer?
- 5) Czy, gdy odnośne przepisy krajowe nie przewidują etapu konsultacji społecznych w trakcie postępowania przed parlamentem krajowym i gdy z dokumentów nie wynika, że przeprowadzono przed administracją, przewidziane w dyrektywie 2000/60/WE postępowanie konsultacyjne przepisy przyjęte przez parlament krajowy, w drodze których zatwierdzone zostały plany gospodarowania dorzeczy są zgodne z art. 13, 14 i 15 tej dyrektywy, które dotyczą procedur informowania, konsultacji i udziału społeczeństwa?

- 6) Czy, zgodnie z dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. L 175) ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz. U. L 73) ocena oddziaływania na środowisko dotycząca budowy zapór i transferu wody, która została przedłożona parlamentowi krajowemu do zatwierdzenia po stwierdzeniu przez sąd nieważności aktu, którym została już ona zatwierdzona i w ramach wydawania którego przeprowadzono już postępowanie z udziałem społeczeństwa spełnia zawarte w art. 1, 2, 5, 6, 8 i 9 ww. dyrektywy wymogi dotyczące informowania społeczeństwa i jego udziału, jeśli postępowanie z udziałem społeczeństwa nie zostało ponownie przeprowadzone?

7) Czy plan przekierowania biegu rzeki, który: a) obejmuje budowę zapór i transfer wody z jednego obszaru dorzecza do innego obszaru dorzecza; b) jest objęty zakresem stosowania dyrektywy 2000/60/WE ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. L 327); c) dotyczy robót wymienionych w dyrektywie Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. L 175) i d) może oddziaływać na środowisko na obszarach, o których mowa w dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206) jest objęty zakresem stosowania dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. U. L 197)?

W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej niezbędne będzie również przedstawienie następującego pytania prejudycjalnego:

8) Czy, w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy 2001/42/WE akty, które dotyczyły spornych robót i których nieważność ze skutkiem wstecznym została stwierdzona w orzeczeniu sądowym mogą być uważane za formalne akty przygotowawcze, przyjęte przed dniem 21 lipca 2004 r. z takim skutkiem, że nie jest wymagane przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko?

W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej niezbędne będzie również przedstawienie następującego pytania prejudycjalnego:

9) Czy, zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 2001/42/WE w przypadku, gdy dany plan jest jednocześnie objęty zakresem tej dyrektywy a także dyrektyw 2000/60/WE i 85/337/EWG, które również przewidują przeprowadzenie oceny danych robót na środowisko, oceny przeprowadzone na podstawie przepisów dyrektyw 2000/60/WE i 85/337/EWG są wystarczające dla zastosowania się do dyrektywy 2001/42 czy też niezbędne jest przeprowadzenie osobnej strategicznej oceny oddziaływania na środowisko?

10) Czy, zgodnie z art. 3, 4 i 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206) obszary wymienione w krajowych wykazach terenów o znaczeniu wspólnotowym (TZW) i które ostatecznie zostały uwzględnione we wspólnotowym wykazie terenów o znaczeniu wspólnotowym objęte były zakresem ochrony, przewidzianym w dyrektywie 92/43/EWG przed publikacją

decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r., którą przyjęto wykaz podlegających ochronie terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego, mających znaczenie dla Wspólnoty?

11) Czy, zgodnie z art. 3, 4 i 6 dyrektywy 92/43/EWG możliwe jest wydanie przez właściwe władze krajowe pozwolenia na realizację planu przekierowania biegu wody, który nie jest bezpośrednio związany lub konieczny do zagospodarowania terenu wchodzącego w skład Specjalnego Obszaru Ochrony, jeśli we wszystkich ocenach dołączonych do dokumentów dotyczących tych robót stwierdzono całkowity brak dowodów lub brak wiarygodnych i aktualnych danych dotyczących ptactwa występującego na tym terenie?

12) Czy, w rozumieniu art. 3, 4 i 6 dyrektywy 92/43/EWG powody przyjęcia planu przekierowaniu biegu wód, związane w pierwszej kolejności z nawadnianiem i dopiero w następnej kolejności z zapotrzebowaniem na wodę do użytku domowego mogą stanowić wymagany przez dyrektywę nadrzędny interes publiczny z tym skutkiem, że realizacja takich robót jest dozwolona pomimo wywierania przez nie negatywnego wpływu na tereny podlegające ochronie na podstawie ww. dyrektywy?

W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej niezbędne będzie również przedstawienie następującego pytania prejudycjalnego:

13) Czy, zgodnie z art. 3, 4 i 6 dyrektywy 92/43/EWG dla ustalenia czy środki kompensujące konieczne do zapewnienia ochrony ogólnej spójności obszaru Natura 2000, na którym wyrządzane są szkody w związku z planem przekierowania biegu wody są odpowiednie należy wziąć pod uwagę takie kryteria jak zasięg tego przekierowania i zakres prac, którego ono wymaga?

14) Czy, zgodnie z art. 3, 4 i 6 dyrektywy 92/43/EWG, interpretowanymi w świetle zasady zrównoważonego rozwoju, uznanej w art. 6 traktatu WE właściwe władze krajowe mogą wydać pozwolenie na realizację danego planu przekierowania biegu wody w obrębie obszaru Natura 2000, który nie jest bezpośrednio związany z lub konieczny do ochrony spójności tego obszaru, jeśli ocena oddziaływania tego planu na środowisko wykazuje, że jego skutkiem będzie przekształcenie naturalnego ekosystemu rzeczny i jeziorny?